

פקודה המוסיפה לתקן את פקודת המשפט על יסוד מסירת ידיעות
(כתבי האשמה), 1924.

מס' 17 ל'ש' 1935.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצמה של דמועצה הפלשתינאית (א"י)
לאמור :

השם הקצר : 1. פקודה זו תקרא פקודת המשפט על יסוד מסירת ידיעות (כתבי האשמה)
(תקון), 1935 ופקודת המשפט על יסוד מסירת ידיעות (כתבי האשמה), 1924,
(הנקראת בזה הפקודה העיקרית) ופקודת המשפט על יסוד מסירת ידיעות (כתבי
האשמה) (תקון) 1925, ופקודת המשפט על יסוד מסירת ידיעות (כתבי האשמה)
(תקון), 1929, תקראנה יחדו פקודת המשפט על יסוד מסירת ידיעות (כתבי האשמה)
1924—1935.

תקון סעיף 1 מן הפקודה העיקרית. 2. הסעיף דלקמן יבוא במקום סעיף 1 של הפקודה העיקרית:

„1. ההוראות דלקמן תחולנה על החקירה והמשפט של עברות: —

(א) שהן בגדר שפוטו של בית משפט לפשעים חמורים, וכן

(ב) שהן בגדר שפוטו של בית משפט מחוזי, כשהעונש המקסימלי
על העברה עולה על שלוש שנות מאסר או על שלוש מאות פונט
קנס או על שני העונשין כאחד.

עברות כאלה קרויות לקמן בשם עברות הנידונות על יסוד כתב האשמה.”

תקון סעיף 2 מן הפקודה העיקרית מתוקן בזה ע”י החלפת התנאי שבסופו
בתנאי דלקמן: 3. סעיף 2 של הפקודה העיקרית מתוקן בזה ע”י החלפת התנאי שבסופו
בתנאי דלקמן:

„בתנאי שזקן השופטים רשאי לשנות את מקום המשפט של כל
משפט כזה.”